

מערכון על עיתונות

'ניידת שידור'

תמונה ראשונה:

- (מנומס) סליחה, אפשר לשבת כאן ?
- לא, אני מצטער, אני קורא עיתון.
- (משתומם) מה זה העיתון הזה ?
- (חסר סבלנות) זה העיתון של עוד שבוע.
- סליחה !?
- (עדיין חסר סבלנות) מה לא ברור, העיתון של יום ראשון שבוע הבא...
- (תמה) אתה.... אתה קורא את העיתון של שבוע הבא ?
- (תשומת ליבו הוסחה קליל, מתרכז עכשיו בחברו) כן, העיתון של שבוע הבא.... מה הבעיה...
- (מגמגם) כן.... ו.... אתה תמיד קורא את העיתונים של השבוע הבא ?
- (מסביר) כן, אני מאמין גדול במשפט "בעיתון של מחר, אתה יכול מקסימום לעטוף דגים...
- (עדיין לא מבין) ... לעטוף דגים.... כן.... ומה.... מה כתוב שקורה בשבוע הבא ?
- (לא מתיחס אליו כלל, וממשיך להסביר) האמת היא שאני רק מרפרף, אני לא ממש קורא, כי אתה יודע... מה אפשר לעשות אם העיתון של שבוע הבא, ... זה רק בגלל שאין לי את העיתון של עוד שבועיים, אז אני מנסה להתעדכן עם זה של שבוע הבא....
- (מגמגם במתח ועצבנות) עוד שבועיים אמרת.... כן עוד שבועיים... ותגיד לי, לא שאני רוצה להפריע... העיתון של שבוע הבא, איפה... איפה בדיוק השגת את העיתון של שבוע הבא....
- ... אני מנוי עליו, אני מקבל אותו טרי ישר מן הדפוס עד לדלת הבית, ככה בחמש בבוקר, הוא בכניסה. כי אני מנוי.... סך הכל, אתה יודע, אני אדם עסוק, רוצה לקרוא מה שכתוב מיד כשאני קם... לא להפסיד את החדשות....
- (מתחיל לפקפק בעצמו) כן, החדשות... זה ממש נורא להפסיד....
- אתה נראה חיוור, הכל בסדר...
- זה, זה פשוט שאני עד עכשיו הייתי מקבל רק את העיתון של אותו היום, אז לא ידעתי שאפשר לקבל גם את זה של עוד שבוע...
- (נעשה עצבני) העיתון של היום, נו באמת... מה אתה רוצה לעשות אם העיתון של היום ?
- (מתנצל) אני לא יודע, ככה חשבתי פעם, שאתה קם אתה קורא מה שארע היום.
- (תוקפן) כן, ואם לא קורה כלום היום, אז מה אתה עושה ?
- (מבוהל) מה !?
- (חוזר יותר באטיות ובחוסר סבלנות בולט) אם לא קורה כלום היום אז מה תקרא.... ?
- מה זאת אומרת לא קורה כלום...?
- אתה קם בבוקר, פותח את העיתון של היום, והוא ריק.... לא קרה כלום....
- איך יכול להיות שלא קרה כלום...?
- לא קרה לך אף פעם שישבת בבית ולא עשית כלום....
- קרה....
- אז ככה, אתה פותח את העיתון ורואה שלא קרה כלום לאף אחד.... העיתון ריק.... רק מודעות דרושים....
- מה מודעות דרושים...?
- רק מודעות דרושים.
- למה מודעות דרושים....
- בשביל אנשים שמחפשים עבודה.
- (בכעס) ומה עם חדשות.
- (בשלוה) איזה חדשות ?
- פוליטיקה, כספים, רכילות... חדשות.
- אין חדשות....
- (מתפרץ) אין דבר כזה...
- (ממשיך) ...אז בעיתון של עוד שבוע זה לא קורה....

- למה לא קורה...?
- תסתכל....
- מה תסתכל...?
- העיתון של שבוע הבא.... אם יש מחסור בחדשות, אז לוקחים קצת מעוד שבועיים ומוסיפים לעיתון של השבוע הבא, ואחרי זה כבר משלימים.
- אבל איך יודעים מה יהיה עוד שבועיים...?
- (בתקיפות) איזה עיתונאים אתה קורה ?
- (בהיסוס) את אלו של אתמול ...
- (ממשיך להתקיף) אז איך יודעים את החדשות של אתמול....
- (מתחיל לחוש בספק) כי... כי... כי זה בעבר..
- מה בעבר...
- החדשות.... (מתחיל להיות יותר מבוסס) זה קורה אתמול, אז יודעים לדווח על זה היום.
- (סובלני) נו, ואת מי מעניין מה קרה אתמול... אנשים כבר יודעים מה קרה אתמול.
- (על סף בכי) באמת... ?
- בטח, כל אחד יודע מה קרה אתמול.
- יודעים ???
- יודעים, יודעים. זה הכל הרי כתוב בעיתון.

תמונה שנייה:

- ..... או שוב אתה.
- מה אתה עושה, עכשיו, (מגחך לעצמו).
- אני רק מרפרף בתמונות.
- אתה לא קורא את הכתוב....
- איזה כתוב?
- הכתוב של העיתון...
- אין כתוב בעיתון, רק תמונות.
- מה אין כתוב... איפה העיתון.... זה רק תמונות. איפה הטקסט.
- זו שיטה חדשה. אין יותר כתוב בעיתון. רק תמונות.
- מה חדשה... איך אפשר לקרוא את זה.
- עיתון נשאר עיתון. רק בלי כתוב...
- אז מה אתה מנחש את הטקסט לפי התמונות.
- ממילא רוב האנשים רק מסתכלים בתמונות וקוראים את הכותרות. אז עכשיו החליטו במערכות העיתונים, שיוציאו עיתונים בלי טקסט. הקורא יחליט על החדשות וישלח למערכת. מחליפים את השיטה..
- מה זאת אומרת מחליפים את השיטה !!??
- אתה מקבל עיתון עם תמונות. ממציא חדשות, רכילות, כספים... ושולח בבוקר בחמש אל המערכת, שיקראו וידעו מה קורה איתך.
- מה קורה איתי ? ...
- מה קורה איתך !
- אבל.... אבל זה ההיפך.... אני מקבל את העיתון עם הכתוב שלהם...
- אז כבר לא...
- עכשיו הם מקבלים ממך את מה שקורה לך.... בבוקר כל יום הם אוספים את כל העיתונים, וקוראים כל היום.
- אבל איך אתה יודע מה קורה בעולם ?
- למה לדעת מה קורה בעולם.
- כי.... זה.... כי זה....
- אין. זהו, היום כבר אף אחד לא יודע מה קורה בעולם. משקיעים בפיתוח הצד האישי. כל אחד והחדשות שלו.
- למה.... למה החדשות שלו....

- זה הכי מעניין. זה כזה מן דבר פסיכולוגי. כניסה פנימית את נבכי עצמך.... אוטו-סוגסטיה...
- אוטו מה?
- סוגסטיה. הפרט הוא המעניין. זה ככה במאה העשרים.... אין יותר חיי קהילה.
- אבל....
- תגיד, הכל בסדר, אתה נראה קצת חיוור.

תמונה שלישית:

- (אדם יושב על ספסל בגן וקורא עיתון, לפתע נכנס אדם אחר ומתישב על ידו, מתחיל לקרוא את העיתון עימו...) סליחה, אפשר לעזור לך.. ?
- לא זה בסדר, אתה יכול רק להזיז קצת את היד, אתה מסתיר לי את הלמטה.
- מה... מה מסתיר. מה אתה חושב שאתה עושה... ?
- אתה יכול לעבור עמוד... אני כבר גמרת... גמרת מה...
- את הכתבה על הכספים.... אתה יכול לעבור לעמוד הבא..?
- אדוני, אתה קצת מגזים.
- אתה צודק, תעבור ישר לספורט.
- מה ספורט, אדוני, תסלח לי אתה מפריע לי, אני מבקש ממך להניח לי.
- אז רק תשאיר לי את מדור הספורט והרכילות.
- להשאיר... להשאיר את הספורט והרכילות... אדוני יש לך חוצפה. לך תקנה לך עיתון משלך.
- אני לא יכול.
- מה לא יכול.
- אני מפחד ממכונות למכירת עיתונים.
- אתה מה ?
- מה לא הבנת ?
- יש לי פחד ממכונות עיתונים - עיתונוזציה.
- עיתונוזציה ?! אדוני, אני מבקש ממך להניח לי.
- זה בלתי אפשרי.
- אדוני.... נו באמת.... (לעצמו) מה אני עושה עכשיו ? (בקול) טוב, אני אבוא איתך לקנות.
- תבוא איתי לקנות ?
- אני אבוא איתך לקנות... בוא, קום, אחריך.
- טוב, אתה באמת אדם טוב... אתה יכול בבקשה להלוות לי שלושה שקלים...